Antiqui non eos eadem de re deliberantes
quamvis unum hunc proœmium quatuor habent
ἤτοι πρόλογον, καταστατικὸν, ἀπόδοσιν, ἐξίω-
σιν. sic τὸ ὅτι propositione prorsus omissa confirma-
tione contentus, conclusione et petitione omissis
nec in concionum proœmiis mirandum est verborum
apparatum, tanquam res dignam agitatam esset hunc
ut suspicionis ostentationis vitetur. illud vero.
haec eandem sententiam quam hic habemus ab
Isocrate fuisse translatam ante vi ea ordine q̃
Archidamus in scribit, ita tamen ordine verborum
mutatione redditam. ut illa languere, hac revivere
et lacertos habere videatur. verba Isocratis
ἐμοὶ μὲν οὖν δοκοῦσιν ὑμῶν τινες θαυμάζειν
ὅτι τὸν ἅπαντα χρόνον τῆς πόλεως
νόμον ἐμμεμένηκα λέγων

ἀντὶ τοῦ. πρόλογος ἐστὶν ἡ πρῶτος ἀναστάσεις .21.c.
καταστατικὴ ἐπιδεικτικὴ περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν
οὗτοι πρόκριον. συμβαίνει δὲ τοῦτο ὁποτέρου.
ἀντιδίκου. ἀντὶ τοῦ περὶ παρεῖναι τινος τοῦ.
ἀντὶ τοῦ καὶ. ἀντιδίκου τοῦ audiendus, καὶ δὲ
eadem propositum consultatio, deg. sapius ante
a sententia itaque verbis contra ortum τὸ ἀντιδίκου
quae est sine eadem de re deliberandum est.